

BAGSIDEHUNDEN

ønsker alle en
glædelig jul samt
et godt nytår!

**Blad 4 2001
December**

RR

RIDGEBACK

**BLAD FOR RHODESIAN RIDGEBACK KLUBBEN
Specialklub under Dansk Kennel Klub, medlem af FKA**

Ansvarshavende redaktør: Nada Nikolic
Bladansvarlig: Johannes Knigge
Layout: Rikke Boelskifte
Tryk: Hvidovre Kopi
 Stamholmen 145
 2650 Hvidovre
 tlf: 36 49 85 84

Materiale indsendes til: Johannes Knigge,
 Ærtebjergvej 86, 2650 Hvidovre
E-mail: Blad@ridgeback.dk
Telefon: 36 49 31 21

Annoncepriser i RR-Ridgebacken

1/2	
1/2	
	1/4

Helside ... Kr. 400,- dkr
 Halvside . Kr. 200,- dkr
 Kvartside Kr. 100,- dkr

Betaling af annonce på giro 7 36 04 44.

Ønskes faktura kontakt da venligst
 kasserer René Skaarup- se RRK's bestyrelse.
 Ved spørgsmål ang. annoncemateriale kontakt
 bladansvarlige Johannes Knigge.

Medlemskab i RRK

Medlemskab af Rhodesian Ridgeback Klubben i Danmark
 opnåes ved indbetaling af kontingent.

Enkelt medlemskab: 225,- dkr.
Familie medlemskab: 275,- dkr.

Kontingent indbetales på: Giro 7 36 04 44

**For at bevare stemmeretten på Generalforsamlingen
 skal kontingentet være indbetalt senest den 31/1
 samme år.**

Udstillinger og LP i RRK

Spørgsmål ang. udstilling samt tilmelding (blanket findes i
 bladet) rettes til:
 Nada Nikolic, Dublinvej 25, 2300 KBH. S, tlf:32 55 60 26
 RRK's udstillings- og LP-prøve gebyrer følger DKK.

Betaling på giro: 16 84 98 47

Spørgsmål ang. LP-prøver rettes til :
 Jo-Ann Nielsen, tlf: 75 58 29 10

Regioner i RRK- aktiviteter for medlemmer

Vest: Helle Lauridsen, tlf: 86 24 40 69 (Århus)
 Øst: Rikke Boelskifte, tlf: 36 49 31 21 (Hovedstadsomr.)
 Fyn: Anne-Grethe Matthiesen, tlf: 62 26 32 08

RRK's bestyrelse

Formand
 Nada Nikolic
 Dublinvej 25
 2300 Kbh. S
 tlf: 32 55 60 26
 E-mail: kinyemi@kinyemi.com

Næstformand
 Helle Lauridsen
 Kastedvej 37, Kasted
 8200 Århus N.
 tlf: 86 24 40 69
 E-mail: Helle@kibutata.dk

Kasserer
 René Skaarup
 Kamstrupvej 118
 2610 Rødovre
 tlf: 36 70 26 89
 E-mail: ciko6@mail.tele.dk

PR- og bladansvarlig
 Johannes Knigge
 Ærtebjergvej 86
 2650 Hvidovre
 tlf: 36 49 31 21/ 26 22 31 27
 E-mail: Johannes@ridgeback.dk

Sekretær
 Ebbe Mølsted-Møller
 Egebjergvej 47
 4571 Grevinge
 tlf: 59 66 05 66/ 40 97 55 71
 E-mail: rr@hazinas.dk

Hvalpeanvisning og omplacering

Hvalpe:	Omplacering:
Netti Gorosch	Lena Carlson
Vindbyørevej 5	Egebjergvej 47
5700 Svendborg	4571 Grevinge
tlf: 66 22 62 33	tlf: 59 66 05 66
E-mail:	E-mail:
netti.gorosch@get2net.dk	Lena@hazinas.dk

Optagelse på klubbens hvalpeliste skal ske via blanket i
 bladet.

Hvalpeliste kan ligeledes ses på klubbens hjemmeside
<http://www.ridgebackklub.dk>

*Forside: Ni Kanzi's Imbali „Bali“ - ejet af Rikke Boelskifte og
 Johannes Knigge*

Bagside: Hari- indsendt af Lena Carlson

DEADLINE BLAD 1 2002:
15. februar

INDHOLD - blad 4 2001

Infosiden	s. 2
Bladansvarliges klumme	s. 3
Åbenhed	s. 4
Etik igen igen	s. 4
Etiske regler eller etiske vejledninger?	s. 4
Dødsfald	s. 5
Sporttræning- kursus i region øst	s. 6
Stafetten	s. 8
Et virkeligt hundeland...	s. 11
Strøtanker	s. 12
Dommerkommentar fra St. Merløse	s. 13
UHP	s. 14
Hvalpetræf i Atterup	s. 16
Brugshunde- året der gik	s. 17
TIPS til træningen	s. 17
Ridgebacken Zuri- mest for børn	s. 18
Børnenes hund	s. 19
Den herligste julefest	s. 20
Sundhedsundersøgelsen- Hæfte-	s. 21
De dæmpende signaler	s. 34
Ordinær generalforsamling	s. 35
Bestyrelsen informerer	s. 36
FDA informerer	s. 40
Hvalpenaviseren informerer	s. 41
Udstillingsresultater	s. 42
LP resultater	s. 44
Butikken	s. 46
DERFOR- region øst i billeder	s. 48
Regionerne	s. 49
Udstillings- samt LP kalender 2002	s. 49
Tilmeldingsblanketter	s. 50
Kennelsiden	s. 51

I dette nummer af RR-Ridgebacken offentliggøres resultaterne af RRK's sundhedsundersøgelse. Resultaterne er indsat i bladets midtersektion og kan derfor tages ud som et separat hæfte. Grundet detteomfangsrige hæfte har vi måtte lade enkelte artikler udgå, men disse bliver selvfølgelig bragt i det førstkomende nummer af bladet i det nye år. Forfatterne til de indlæg, som udebliver i dette blad er informeret.

Endeligt skal der fra Redaktionen lyde et ønske om en glædelig jul og et godt nytår til jer alle. Husk at putte lidt ekstra godt i posen juleaften- og pas godt på hundene ved indgangen til det nye år.

På gensyn i år 2002!

Den bladansvarliges klumme

Året går langsomt mod enden.

Lyset er slukket efter den sidste udstilling- julefrokosten er indtaget og LP-hundene tager sig en velfortjent konkurrencepause efter efterårets store sejre.

Vi kan sidde indenfor i julestuen og se tilbage på et år med udstilling og LP gående hånd-i-hånd for mange flere Ridgebacks. Et år hvor mange Ridgebackejere er begyndt at gøre noget andet end udstilling- et år hvor vi er begyndt at komme hinanden lidt mere ved i regionerne. Et år hvor vi har forsøgt at trænge lidt dybere ind i Ridgebackens liv gennem foredrag og sundhedsundersøgelsen, hvis resultater foreligger i dette blad. Et år som har givet nyt blod på tanden for gamle og nye medlemmer.

Det har været et godt år- Regionerne er begyndt at blomstre, flere medlemmer er blevet synlige i bladet og i RR-livet udadtil - flere er begyndt at leve op til det fælles ansvar om at skabe en god og bæredygtig specialklub. Til alle jer- Tak for jeres støtte!

Men- der er jo altid et men- der er stadig et stykke vej at gå, før regionskontakterne ikke behøver at lokke med søde ord og god forplejning for at sikre et minimum af deltagere til arrangementerne- så til alle jer andre: Vi håber, at I ved at læse lidt om vores arrangementer får lyst til at deltage- lyst til at være med til at præge jeres specialklub og races ansigt udadtil!!

Det kommende år er JUBILÆUMSÅR for klubben- 20 år har den efterhånden på bagen. I 20 år har en bred gruppe af danske RR-ejere brændt for at gøre noget for racen- nogen som bestyrelsesmedlemmer- andre som aktive medlemmer. Nu er det så op til alle jer at være med til at bære klubben videre ind dets næste årti- som bestyrelsesmedlemmer eller aktive medlemmer.

I april 2002 får du muligheden for at sætte dit præg på klubben ved at stille op til bestyrelsen på Årets Generalforsamling, som afholdes d. 13.4 på Korsør Bibliotek, men i sidste ende betyder det ikke noget, om du sidder i bestyrelsen eller ej- blot du engagerer dig og deltager aktivt i klublivet.

På bladfronten har vi forsøgt os med nogen nye tiltag i det forgange år. Et ændret layout, som har gjort os mere kendte i hundekredse, en mere bred vifte af materiale, så både udstillings- LP- og sofahunden bliver tilgodeset, mere debat og flere medlemmer på banen. Sidstnævnte endte dog i sidste blad med at skabe lidt forvirring for nogen, som ikke forstod, hvordan et læserbrev kunne være blevet besvaret forud for udgivelsen af bladet.

Forvirringen forstår vi godt, men ikke desto mindre var vi meget tilfredse - det skabte dynamik i debatten og nogen af de nyere medlemmer kom på banen.

Debat er svært i et blad som kun udkommer 4 gange om året- pusten går af indlæggene, og ilden går ud før næste blad er i trykken. Derfor valgte vi- med forfatterens tilladelse- den form, som I var vidner til. De, som besvarede læserbrevet, var de som meldte tilbage på en e-mail- forespørgsel fra redaktionen. Ingen, udover de som har besvaret brevet i bladet, har haft forhåndskendskab til indholdet af læserbrevet før udgivelsen.

Redaktionen ligger inde med en lang mailingliste over Ridgebackejere i hele DK- og det var på denne liste, vi søgte efter folk, som ville indgå i debatten. Vil du gerne have mulighed for på samme måde at deltage i debatter, så skriv til os med din mail-adresse, så kommer du på listen. Vi kan desværre ikke tilbyde denne debat-mulighed til folk, som ikke har e-mail- medmindre det drejer sig om meget specifikke emner, hvor nogen måske besidder speciel viden herom.- Og så skal det lige siges, at vi ikke udlægger noget til debat medmindre vi har forfatterens tilladelse!. Med ønsker herfra om en glædelig jul og et godt- og sikkert- nytår for alle Ridgebacks og ejere. Håber at se mere til jer i det kommende år.

Johannes

ÅBENHED

Af Anne-Grethe Mathiesen

Vedrørende Søren Holmsgaards indlæg med overskriften to skridt frem og 4 fire tilbage så har jeg nogle kommentarer dertil og håber ligesom Søren Holmsgaard, at vi må få en lang og grundig debat. Ikke kun her i bladet, men også på nogle forhåbentlige kommende møder.

Jeg ser det ikke som værende svagt og pinligt som Søren Holmsgaard, at vi ikke i vores lille klub ikke har disciplinære foranstaltninger, der evt. skulle komme efter dem, der ikke ville overholde klubbens etiske regler. Jeg finder det bestemt heller ikke pinligt over for de lande Søren Holmsgaard henviser til, at vi ikke har nogen sanktionsmuligheder. At følge med i hvad der sker i andre lande, er positivt, men det er absolut ikke det samme som at vi nødvendigvis skal gøre ligeså. Kunne det ikke tænkes, at vi her Danmark godt kan være vores avl bekendt, set ud fra etisk begreb, og at vi kunne vise, at vejen frem ikke er brolagt med snævre regler, men derimod med åbenhed og samarbejde.

Uanset den gode vilje der lægger bag, at ville forsøge at lave regelsæt for hvad andre skal og hvad god avl er, så må man huske på, at dette kan være et meget individuelt skøn og at ingen hund er født uden defekte gener.

Jeg savner også en bred dialog mellem bestyrelsen, opdrætterne og medlemmerne, forsøget på dette, kunne f. eks. være at alle blev indbudt til et "debat-møde", hvor man kunne forsøge at danne sig et bedre overblik over hvad det er for ønsker, tanker, problemer osv. vi hver især har omkring vores hunde.

Personligt går jeg ind for vejledning, men er ikke enig i den måde, den nuværende er formuleret på. Jeg mener at vi bør forsøge at have fælles fodslaw, og at vejledningen skal udbygges på nogle væsentlige punkter, som ville blive for omfattende at komme ind på her, men jeg vil vende tilbage til dette på et senere tidspunkt.

Jeg håber også at vi vil blive bedre til, at forholde os mere kritisk over for ens eget avl end over for andres. Som bekendt er det altid lettere at se andres fejl end sine

egne.

Sundhedsundersøgelserne..... resultaterne fra denne savner jeg stadig.. Der blev lovet at resultaterne ville komme inden blad 4- 2000, det skete ikke, senere blev det nævnt at resultaterne ville forelægges i blad 1-2001 det skete ikke. På generalforsamlingen blev det nævnt, at de var så godt som færdige og at de "lige var på trapperne".....menhvor bliver de af? Det jeg mener er, at inden vi overhovedet begynder at tale om regelsæt osv., burde man så ikke kende resultaterne fra undersøgelsen, sådan at vi kunne få et bedre overblik over hvilken problemer der evt. kunne være. Samtidigt så kan man jo godt føle sig lidt til grin, ved at udfyldt sundhedsskemaerne og sørge for at de blev returneret rettidigt. For derefter at opleve at det åbenbart slet ikke var så vigtigt!!! Det er et stort arbejde der ligger bag at lave sådanne skemaer, ligeså at få dem gået igennem, men man bør ikke påbegynde sådanne omfattende undersøgelser uden at afslutte det.

Anne-Grethe Mathiesen ■

Etik igen igen

Efter general forsamlingen har vi nok alle tænkt lidt mere over hvad avl er, også i større sammenhænge. Jeg havde den opfattelse at en del af de fremmødte hørte synspunkter og fik en del facts omkring avlsarbejde, som vist var nyt for dem.

Det glæder mig at der var mange, der kunne se den sunde fornuft i, at tænke mere på at vejlede end at øge de bombastiske regler endnu mere.

Jeg er bestemt ikke til anarki. Det jeg håber er vi i fællesskab kan gennemtænke regler omkring f.eks. minimums alder ved parring, mentaltest, HD A+B, AA fri, max antal hvalpe i et kuld (tænk på i naturen, ses der kun 5-6 hvalpe pr. kuld).

Lad os lave et udvalg der samler få overskuelige regler og en godt gennemarbejdet vejledning.

I "Hundens" oktober nummer findes DKK's etiske regler, de hælder også til at "neddrogse regelstyringen".

Vi har et stort ansvar, men det tror jeg også vi kan leve op til. ■

HVAD ER BEDST-

Etiske regler eller etiske k

Af Lone og Erik Fritzboeger

På generalforsamlingen var der en meget lang snak, om klubben skulle have etiske regler eller etiske vejledninger.

Forslaget til et nyt lovsæt omkring avl og opdræt af Rhodesian Ridgeback var et digert værk på flere A4 sider. Uhørt mange love var penslet ud i atomer, som opdrætteren / medlemmet skulle overholde, og hvis medlemmet trådte ved siden af, eller ikke rettede sig 100% efter lovsættet ville klubben / bestyrelsen komme efter medlemmet med disciplinære foranstaltninger og hænge medlemmet ud i klubbladet.

Den holdning, gruppen lægger for dagen, strider meget mod mine holdninger. Ikke

selve indholdet af lovsættet, men holdningen til at det skal være regler/love og disciplinære foranstaltninger, man vil banke medlemmet på plads med. Det får håret til at rejse sig på hovedet af mig, hvad er det dog for en holdning at lægge for dagen, - hvis du ikke gør, som vi siger / mener, kommer vi efter dig. I stedet for skulle klubben lave nogle FÅ, enkle, gode regler og en masse informative etiske vejledninger vedrørende avl og opdræt, der hjælper / støtter opdrætteren.

Så om igen, jeg vil opfordre bestyrelsen og medlemmerne til at komme med et udkast til en ny vejledning. Søren Holmsgaard skriver i sit indlæg, at alle de europæiske lande har etiske regler/love, jeg ved ikke, hvilke

On the third of October, our Rhodesian-Ridgeback „Merten“ died.

After Merten's short, but tough illness, we had to consider that even the best medicine does not help, if a dog's life is supposed to find its end. In our hearts truly felt sadness is still remaining. Merten constantly was a part of our family and was deeply loved both by us and our friends. We are thankful for all the wonderful years, filled with unforgettable moments we had with him. Because of Merten, we got to know dog-owners and dog-lovers all over the world.

Merten was the most successful male dog on all exhibitions we went to. His strength of character, his intelligence and friendliness he passes on to his offspring. His offspring all got loving homes and many of them did win championships on exhibitions. In the end we also would like to thank Vumba with Mariette and Rens and especially Jockular Jodi with the Nijhof's, who have warmly and informally bred their puppies. We are proud and happy that Merten lives on in his offspring. He will stay in our memory as unforgettable! Shamwari, sarai zvakanaka.....

Sigrid & Jürgen Weinmann
with Sandra & Svenja

MERTEN

**Born 4th of August 1993
Died 3th of October 2001**

Den 3. oktober døde vores Rhodesian Ridgeback Merten. Som følge af Mertens korte og svære sygdom måtte vi indse, at selv den bedste medicin kan ikke redde en hund som er 'ment' til at afslutte livet nu. I vores hjerter bærer vi stadig den dybfølte sorg over tabet. Merten var en evig del af vores familie og var højt elsket af både os og vore venner. Vi er taknemlige for alle de skønne år, med uforglemmelige øjeblikke, som vi fik med ham. Det var på grund af Merten, at vi lærte hundejere og hundeelskere over hele verden at kende.

Merten var den mest succesfulde hanhund på alle de udstillinger, vi tog på. Hans stærke karakter, hans intelligens og venlighed gav han videre til hans afkom. Hans hvalpe fik alle kærlige hjem og mange af dem opnåede championater på udstillinger.

Til sidst vil vi gerne takke Vumba, Mariette og Rens, og specielt Jockular Jodi og the Nijhof's, som kærligt har opfostret deres hvalpe.

Vi er stolte og lykkelige for at Merten lever videre i hans afkom. Han vil forblive i vores minder som uforglemmelig.

Shawari, sarai zvakanaka.....

Sigrid & Jürgen Weinmann
og Sandra & Svenja

ske vejledninger ?

lande Søren tænker på, for både Sverige og Norge har vejledninger, og det er jo nok de lande, vi skal seke til.

En vejledning der støtter medlemmerne, en vejledning der ikke skræmmer medlemmerne væk fra klubben. Klubben skal være en klub for alle, det skal ikke være en klub, der er styret af få formynderiske og moraliserende medlemmer.

Erik og Lone Fritzboeger,
Kennel Tuasiwa

Foto: Lena Carlson

Region Øst arrangerer *Kursus i sportræning*

Har du lyst til at se din Ridgeback i sit rette element?

9 ud af 10 Ridgebacks vil synes, at det er spændende at gå spor. Sportræning anbefales bl.a. af adfærds konsulenter i arbejdet med meget aktive hunde og problemhunde - men det er god hjernegymnastik for alle hunde. En Ridgeback, der har arbejdet med spor, er med garanti træt og velstimuleret.

På dette kursus arbejder vi med godbidsspor og genstandsspor - ikke schweiss (blodspor). Der vil også være en kort introduktion til feltsøg, hvor hundene skal finde genstande, der er udlagt i et markeret område.

Her følger nogle facts om kurset:

Fredag den 18. januar kl. 19.00-22.00
Teoretisk oplæg til sportræning - uden hunde.
Sted: FOF Huset, Håndværkerbyen 43, 2670 Greve.

Lørdag den 19. januar kl. 11.00-13.30 (ca.)
Sportræning.
Sted: Roskilde - tæt ved motorvejsafkørsel.

Lørdag den 26. januar kl. 11.00-13.30 (ca.)
Sportræning.
Sted: Roskilde - tæt ved motorvejsafkørsel.

Lørdag den 9. februar kl. 11.00-13.30 (ca.)
Sportræning.
Sted: Roskilde - tæt ved motorvejsafkørsel.

Lørdag den 16. februar kl. 11.00-13.30 (ca.)
Introduktion til feltsøg.
Sted: Roskilde - tæt ved motorvejsafkørsel.

Den sidste gang slutter vi med evaluering, og er der interesse for det, aftaler vi et videregående forløb.

Forudsætninger:

Det kræver ingen specielle forudsætninger at deltage - kun lyst til hundearbejde.

Instruktør på kurset er Jette Rye, som er træner i DCH. Jette er selv den lykkelige ejer af en Ridgeback og har deltaget i mange trænerkurser, bl.a. 3 kurser af en uges varighed, hvor hun har arbejdet intensivt med sportræning og feltsøg.

Prisen for kurset er 100,- kr. som bl.a. vil gå til lettere forplejning for deltagerne.

Yderligere oplysninger samt tilmelding skal ske til regionskontakt Rikke Boelskifte på telefon 36 49 31 21 eller
Rikke@ridgeback.dk **senest fredag d. 4 januar 2002.**

SCHWEISS- DAG

Billedet her er fra Region Øst's deltagelse i Beagle Klubbens Schweiss-dag. Vi deltog med 3 Ridgeback's, Freja, Bali og Tiwa, som alle var meget begejstrede for at gå blodspor.

Grundet pladsmangel i dette nummer af bladet udgår artiklen om Schweiss-arbejde, men denne vil blive bragt i næste nummer, hvor Region Øst også håber på at kunne tilbyde interesserede at deltage i et schweissarrangement.

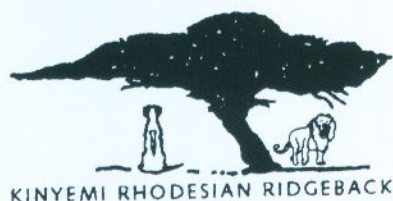
KINYEMI

Glædelig Jul

Kinyemi B-kuld født 4. november 2001

Godt Nytår

Nada Nikolic & Anders Kjaersgaard
Dublinvej 25
2300 København S.
Tlf: 32 55 60 26
E-mail: Kinyemi@kinyemi.com
webseite: www.kinyemi.com

STAFETTEN

af Simba (Inkera's Adingo), Jens Hansen og Camilla Kjærulf

Lige som så mange andre også har gjort det, skriver jeg selv min historie.

Mine forældre Camilla og Jens har boet sammen i Solrød i ca. 2 år. Før mig havde Jens en schæferhund som på grund af HD E2 (meget meget meget dårlige hofter) måtte aflives 1½ år gammel.

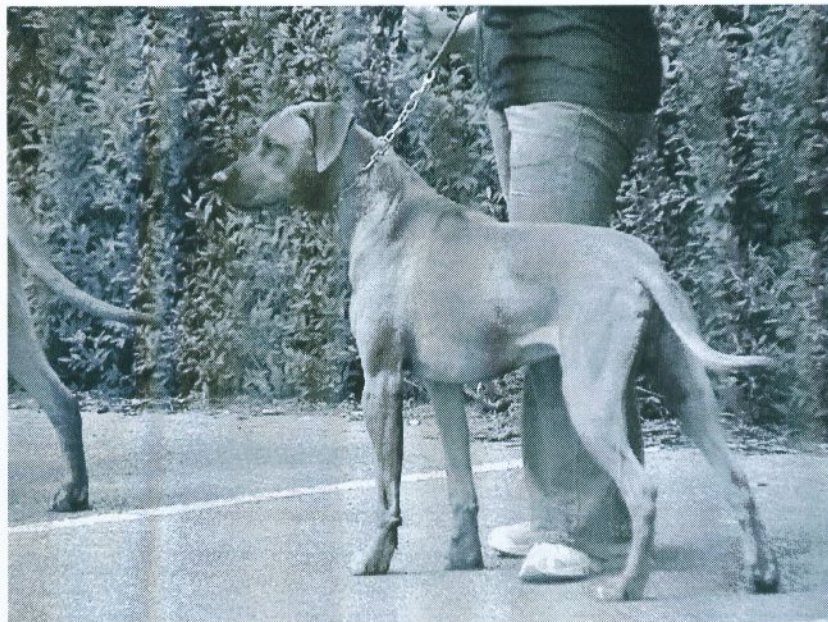
Min far kender til min race fordi hans moster og onkel har haft en af min slags engang, og han ville have en mere robust hund en en schæfer.

Jeg blev født hos Kirsten Bang Olsen efter at Astor havde været på min mor, Busuri.

8 uger efter min fødsel blev jeg solgt til mine nye forældre, Camilla og Jens. De kom lidt sent i kontakt med mit kuld, så de valgte mig fordi der ikke var andre ledige tilbage (ud af et kuld på 12), de er vist ikke klar over, hvor heldige de var/er!!!. De første nætter sov jeg alene nede i deres gang, jeg hylede meget men det hjalp ikke, jeg kom ikke op i deres seng af den grund, så efter 2 nætter kunne jeg lige så godt bare sove i den kurv, når nu de havde købt den til mig. Om dagen løb jeg og legede ud på terrassen, og der kom en masse mennesker og kiggede på mig. Det var midt om sommeren og rigtigt godt vejr, så jeg kunne lige så godt sove derude også. Jens havde jo bygget et fint hus til mig, med massere af bløde og varme tæpper i og det var faktisk dejligt, og så kunne jeg jo selv komme ud at tisse. Det gjorde jeg indtil om efteråret hvor det begyndte at blive for koldt. Nogle mennesker mente nok at sådan en start er for hård kost for en lille hund, men jeg har da ikke taget skade!?!.

Det første års tid var mine forældre ret strenge, jeg måtte ikke være i stuen og oppe i sengen! Nu har jeg fået charmet mig frem til min egen lænestol i stuen, og søndag morgen er jeg lige præcis så irriterende at jeg får mokket mig op i sengen (sometider er jeg også irriterende andre dage). Mor og far ved jo godt, at jeg bare er en forvokset skødehund og at sådan én hører hjemme i møblerne!!!

Jeg ser mange mennesker hver dag, for min far har sit firma og butik derhjemme. Nogle

af de mennesker der kommer dér, tror at jeg har været opereret i ryggen pga. min ridge, andre ved godt, at det er mor og far som har klippet mig!!!!???

Siden jeg var lille, har min yndlings-sovestilling været på ryggen, og når jeg har spist aftensmad, skal jeg altid lige ha' en lur på ryggen.

Fra helt lille har jeg flere gange om ugen været på en hundelegeplads. Dér er alle slags hunde og vi leger meget og godt. Da jeg var omkring 10 mdr. begyndte far at løbe med mig og mor cyklede med. Nu løber vi 14 kilometer en gang om ugen, og min far ser

ud som om, at han har godt af det.

Hvis mine forældre skal nogle steder kører jeg næsten altid med, også sommetider når far skal på arbejde, han er elektriker og jeg er skam en god el-hund. Hvis jeg en sjælden gang skal være alene hjemme, opfører jeg mig pænt, og hvis de har glemt at stille sko på plads piller jeg tit snørebånd og såler ud af dem, men jeg spiser dem ikke, ligesom jeg gjorde med fars dankort engang! Det første halve år tog far mig i børnehaveklasse i Rottweilerklubben. Jeg blev lidt dygtig og jeg blev også

årets hvalp til juleprøven og fik en pokal i lydighed (far hader når folk spørger ham hvor mange hvalpe jeg stillede op mod... jeg så ikke andre!). Vi er lige startet i Rottweilerskolen igen, men boldstimulering duer bare ikke til en ridgeback, far kan selv hente sin bold hvis han kaster den væk. Det er da mærkeligt, at der ikke er nogle arts-fæller som har lyst til at træne med mig og andre af slagsen?!

Som 8 mdr. gammel kom jeg til min første skønhedsudstilling, hvor dommeren ikke var vildt begejstret for mig, han sagde at jeg havde dobbelthager! Senere har jeg været

til 3 andre udstillinger som er gået rigtig godt. De første udstillinger betyder vist meget for om man kommer til flere, der går lidt sport i det når bare en enkelt udstilling er gået godt. Det er ikke altid, at jeg synes det er lige skægt at skulle stå og se dejlig ud og slet ikke hvis der er dejlige damer i nærheden. Min mor bliver helt lilla i hovedet når jeg driller hende midt i en udstilling, og der var da også en enkelt gang, hvor jeg drillede hende så meget, at hun var lige ved at tage mig ud af ringen.

Det er meget sjovt at være sammen med andre Ridgeback's og jeg har været nogle gange ude at lege med Cheka og Bali, det er det bedste. Jeg har også været på stranden og i skoven med nogle andre ridgebacks, det er skønt. Der er ingen andre hunde, som kan følge med når Ridgeback's leger, så det kunne være dejligt med noget mere fælles hundeluftning.

I sommer var jeg med mor og far i Frank-

rig, hvor vi gik lange ture i Mont Blanc massivet. Der er ingen tvivl om, at jeg er en reinkarnation af en bjergged og det var en skøn men skør sammensætning af varm,

varm sommer og sne. På ferien sov jeg sammen med dem i et telt i to hele uger, det var rigtig dejligt at ligge dér i midten og gasse dem hele natten.

Jeg har i øvrigt lige fået testet hovedet, det fejlede vist ikke noget alvorligt, men der

var nogle dumme spøgelser med til testen, og min far kunne ikke få ind i hovedet at de var smadder farlige, han er altså lidt skør en gang imellem!

Jo, jeg er en del af familien, og hvis min mor og far står og krammer, vil jeg også være med, jeg vil være med til alt. Nu er der vist noget med at jeg snart skal til at dele dem med en anden lille en, min mor har ihvertfaldet fået en stor mave, det er jeg godt nok ikke meget for, men så er der jo til gengæld én mere i huset til at klø mig på bagen. Hvis der er nogle ridgebacks der skulle få lyst til at lege en dag, er jeg altid frisk, og jeg kan godt opføre mig ordentligt selv om du skulle være mere "hanhund" end mig!!!

Stafetten sendes videre til: Kali, Lene og Nicolai i Gesten.

RRK inviterer til

FORÅRSUDSTILLING

Om Helga Jürgens:

Short information about my life together with Rhodesian Ridgebacks

In 1976, when my family decided to settle on an outlying former farmhouse near the Lüneburger Heide, I got my first ridgeback bitch. Her job was - together with a very old Boxer - to guard our estate as well as some cats, horses etc., to play with our two children (2 and 4 years old then) and to be a good dog for hunting purposes. Last but not least to lie on the sofa and watch TV with us. She fulfilled - likewise all our following Ridgebacks

- all these duties very bravely and with charm. After importing my dog "Shane" in 1979 from Zimbabwe, I began to breed under the name "Makaranga". My mentor at that time was the first breeder of Rhodesian Ridgebacks in Germany, Carl-Ludwig von Geibler, who had been in Namibia for many years and had been hunting there with Ridgebacks. He taught me how to recognize a genuine Ridgeback. Since 1976, I was a member of the first Rhodesian Ridgeback breeding club in Germany and responsible for efficiency matters, later for breeding activities. Now I am chairman of the board of the RRJHV (Rhodesian Ridgeback-JagdHundVerein). Since 1999, I am a special-judge for Rhodesian Ridgebacks VDH/FCI. My "civil" profession was to teach young people.

**i Stouby Hallen
d. 17 marts 2002
kl. 13.00**

Dommer: Helga Jürgens

Sidste frist for tilmelding er
lørdag d. 16 februar

Tilmelding samt betaling sendes til
Nada Nikolic
Dublinvej 25
2300 KBH S

Tilmeldingsgebyret kan ligeledes indbetales
på
klubbens girokonto
16 84 98 47

VEL MØDT!

Tillykke Tillykke Tillykke Tillykke

Nye danske champions

På RRK's udstilling i St. Merløse d. 14.10
blev

Copper Queens Auxexia by Xoxa

ejet af: A.G Matthiesen
Opdrættet af: A.G. Matthiesen

Dansk UdstillingsChampion.

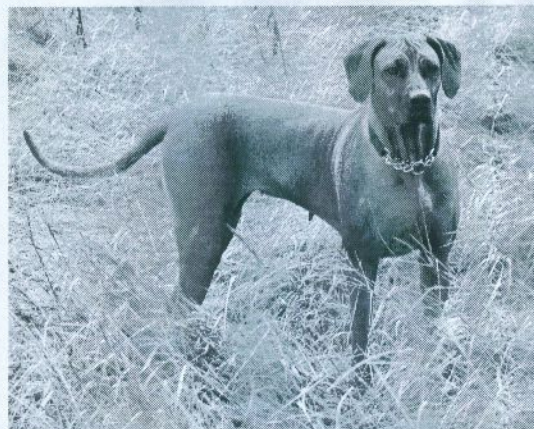

På DKK'ss udstilling i Herning d. 3.11
blev

Kijasaman Gukatiwa of Djungelkatten

ejet af: Ebbe Mølsted-Møller og Lena Carlson
Opdrættet af: Mogens Børjesen

Dansk UdstillingsChampion.

Hazina's Rhodesian Ridgeback Kennel
v/ Ebbe Mølsted-Møller & Lena Carlson
Egebjergvej 47
4571 Grevinge

"... opdræt med omtanke ..."

Tlf.: 59 66 05 66
Mobil: 40 97 55 71
e-mail: hvalpe@hazinas.dk
web: www.hazinas.dk

Dansk Champion Kijasaman Gukatiwa of Djungelkatten (Tiwa)

Tiwa har kvalificeret sig til deltagelse i
Crufts 2002

Årets Ungtæve 1999 - Årets Tæve 2000

Vi forventer hvalpe medio april 2002 ...

... dvs. salgsklare hvalpe
medio juni 2002 - lige til
sommerferien!

Kontakt os hvis du vil vide mere om
den kommende parring.

Ring og få tilsendt vores flotte
farvepræsentation, eller kig forbi
og hils på Tiwa. Du kan også browse
på vores hjemmeside:

www.hazinas.dk

Da Kalle besøgte et virkeligt hundeland

Af Ulla Holm-Pedersen

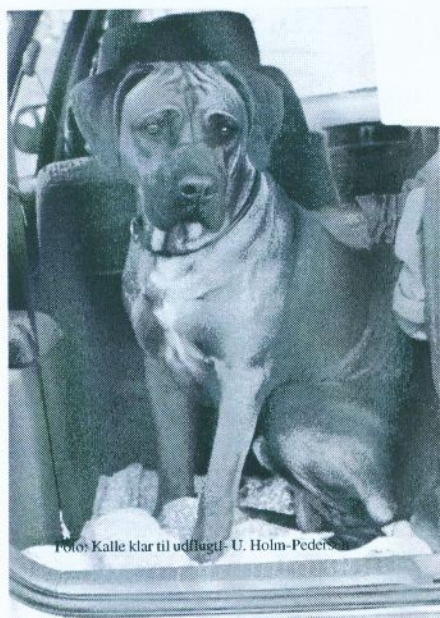

Foto: Kalle klar til udflugt- U. Holm-Pedersen

Jeg fortæller lige, hvem Kalle er. Kalle er selvfølgelig en ridgeback, to år til februar. Bornholmer, søn af Lina og Jiba (Ellemosens Catalina Zethu og Kitoto Azizi Bakela), født hos Ulla Larsen og Ole Schou.

Kalle er meget harmonisk, tillidsfuld, selvsikker og glad, kort sagt hjemmets pryd og sin mors allerbedste legekammerat.

Vi ville gerne besøge vores datter, som med sin familie bor i Sydengland, og Kalle skulle naturligvis med, hvad ellers? Kalle blev vaccineret, blodprøvet, chipset, tægerenset, lopperenset, ormerenset, helbredsundersøgt og godt forkælet med lækkerier undervejs, så han synes stadig, at dyrkægen er en flink fyr!

Kalle har sin helt egen mappe med alle dokumenterne.

Endelig er vi klar til afrejse

Turen går over al forventning, vi går tur ved de forskellige rastepladser, Kalle spiser sin mad som han plejer og er i fin form, jeg er så stolt af ham.

Ved midnat kører vi ind i Brügge, hvor vi gerne vil overnatte, vores vakse far finder et dejligt hotel. Hunde må gerne medtages, men værelset ligger på fjerde sal, og vi skal med elevator!!!!

Det har vi ikke prøvet før, men Kalle stepper da bare ind og kører op på fjerde. No problem.

Inde på værelset får han øje på "grand lit'en", (skøn hundeseng.) Kalle er dødtæt og falder i søvn øjeblikkelig - i midten.

Vi nænner ikke at flytte ham, så vi skruer os ned på hver side af dyret med lidt lagen og lidt tæppe - det der konvolutsystem egner sig ikke til sengehunde!!

Næste dag er tunneldag, vi har naturligvis valgt tunnelen, så det ædle dyr ikke skal blive søsyg, hvis nu det skulle blæse lidt!! Her ved grænsen er der virkelig nogen, der viser interesse. Først bliver vi undersøgt på fransk og bagefter på engelsk, der er ikke sparet på personalet. Mit hjerte sidder helt oppe i hal-sen. Mare-ridtet, jeg

for supermarkedet sammen med mor, og alle steder er folk så søde og interesserede. Kalle bliver klappet og rost, og vi taler med utrolig mange mennesker - folk der kender RR fra Zimbabwe, fra Sydafrika, fra Kenya.

En mand kommer hen til os med bemærkningen "I am a Rhodesian myself", og så får vi en lang snak om disse "wonderful dogs", han mener vist, at Kalle er lidt til den tøsede side, han beskriver i hvert fald nogle mere krasbørstige eksemplarer, som han har kendt.

I en af de skønne engelske parker, hvor hundene hjertensgerne må gå løse, spørger en herre om Kalle må få en guf, han har ikke hund selv, men lommen fuld af gufer, bless him, bare der var flere af den slags herhjemme.

I England er man bare somebody, når man følges med en Ridgeback. Skønt.

Det kunne også være sjovt at prøve et skue derovre, måske til næste år.

Foreløbig skal Kalle med på skiferie,

jeg regner dog ikke med at lære ham at stå på ski!

har haft, går ud på, at Kalle og Ulla (moren) bliver ar- resteret og må tilbringe måneder i karantæne, på vand og brød. For efterlade ham gør jeg aldrig!

Men alt er i orden, juhu! Vi er i England, og lidt efter er vi hos familien.

Nu begynder otte uforglemmelige dage, det her er virkelig et hundeland.

Kalle er med alle vegne. På udflugt, på shopping, ekspeditricerne kappes om at nusse og beundre, og Kalle sætter adskillige fedtede snudeaftryk på fine hvide bluser, men det gør ikke spor, han er bare lovely!!

Kalle er også på restaurant og venter uden

Glædelig jul til alle jer i klubben, som har snakket og hjulpet og bare været så søde da jeg skulle have "svedsken". ■

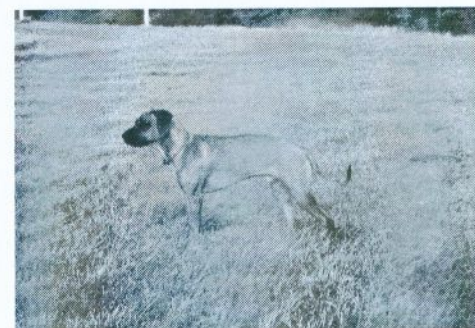

Foto: Kalle vel hjemme igen- U. Holm-Pedersen

strøtanker

Med denne overskrift vil jeg blot lige komme med nogle få bemærkninger til nogle af de indlæg der var i sidste nummer af bladet, samt nogle "plugins" fra hvad jeg har oplevet fra r.r.-verdenen omkring mig.

Så går snakken igen, mange mener at dommerne bør måle de r.r. der er i ringen, sådan at de opfylder standardens krav, men INGEN taler om vægten. For pokker, hvordan kan man sætte en ting i fokus og så se bort fra alt andet, der evt. ikke lige er målbart. Okay jeg ved det, har hørt det så mange gange, det er jo svært at veje hundene, skal dommeren have en vægt med i ringen, skal han være vægtløfter osv.osv.!!!

Jeg blandt de første her i landet der begyndte at tale om problemet med for store Rhodesian Ridgeback. Havde selv dengang en hanhund på 72-73 cm og som vejede 55kg, sådan så mange af den tids r.r. ud. Dengang mente de fleste at sådan en "mastiff type" det var en rigtig

Rhodesian Ridgeback og der var da også dem der troede at den skulle kunne dræbe en løve!!!

Tilbage til at dømme r.r., jeg har altid sagt ,at det er hele hunden der skal kigges på. Man kan ikke sige at den hund duer ikke, fordi den er en, to eller tre cm for høj eller fordi den er en eller to cm for lille, men måske til gengæld vejer 10 kg mere end det der ønskeligt. Samtidig kan man opleve at de selv samme personer, der ser ned på den hund der er lidt for stor, syntes det er helt okay at parrer med en hanhund der lige er lidt over standardhøjden, men til gengæld vejer meget mere end det standarden foreskriver. Hvor er fornuften i det???

Hvis en dommer måler en hund, så skal vedkommende også været i stand til at kunne vurdere hundens vægt, i hvert fald inden for nogle få kg. Ingen skal bilde mig ind, at man ikke kan se om hunden vejer f.eks. 38,5 kg iflg. standarden (hanner) eller om den vejer 48 kg.

Igen så oplever jeg at folk sætter nogle få målbare ting op, det kunne også være at hunden har for meget hvidt, er for høj eller noget andet, man ser bort fra hele hunden. En hund der opfylder standarden på mange væsentlige punkter skal" ikke blot dømmes ned", fordi den er en eller to cm for høj. De cm skal sættes i forhold til hundens øvrige kvaliteter.

Artiklen om vinkling af vores hunde og hvad det har af betydning var interessant. Først vil jeg sige at de to billeder, der skulle vise hvad en stejl og hvad en overvinklet hunde vil sige, viste på udmærket vis, hvad der menes med betegnelserne stejl/ overvinklet. At nævne at den amerikanske standard er væsentlig anderledes end FCI er ikke korrekt. På nogle

punkter afviger den fra FCI, den engelske er også lidt anderledes, ligesom den første standard der blev udarbejdet for vores race. At man i U.S.A. skulle bevæge sig mere hen i retningen af at udarbejde en standard, der ligger meget væk fra FCI, har jeg ikke kunne få bekræftet nogen steder. Hvor kommer det fra? Personligt mener jeg at standarden burde være ens over hele verden, men det ændre ikke på, at en r.r. skal ligne en r.r. uanset hvor den kommer fra. Jeg vil også gerne pointere, at netop en del af de amerikanske Rhodesian Ridgeback har bidraget med meget godt til avlen her i Europa og hvoraf nogle har været udråbt til at være blandt de bedste R.R. vi har haft i Europa .

Samtidigt vil jeg også gøre opmærksom på, at betydningen af vinklerne i forhold til bevægelserne, ikke kun kommer fra bagbendsvinklingen, men også fra forparten. Mere om ovenstående en anden gang.

Så var der Else Baumgarten gode indlæg omkring bladets og klubbens indhold, som efter hendes opfattelse er mest udstilling og præmieringer. Hun har til dels ret og jeg forstår godt hendes tanker. Da jeg i tidernes morgen "opfandt" stafetten, som stadig kører her i bladet, så var det netop for at forsøge at skabe en mulighed for at sætte gang i, at alle kunne fortælle om deres liv sammen med R.R. Ved godt at man "bare" kan skrive, men problemet er at det får man bare ikke altid gjort, men når man bliver "skubbet lidt" ja så hjælper det.

Hvad der kan gøres for at klubben bliver med alsidigt . Det kunne f.eks. være de omtalte "debatmøder" jeg har skrevet om i artiklen "Åbenhed". Bestyrelsen bør tilstræbe at gøre klubben så alsidig som muligt, det er dermed ikke sagt, at dette ikke er forsøgt, men det er vigtigt at holde sig det for øje.

Jeg vil også opfordre medlemmerne til at læse grundigt, hvad de forskellige opstillede bestyrelsesmedlemmer lover de vil arbejde for. Noget der irritere mig er, at bestyrelsesmedlemmerne af og til er lige som politikkerne, de lover en masse i deres valgoplæg, men når det kommer til stykket, så løber de fra det ,de sagde de ville arbejde for. Her vil jeg appellere til medlemmerne, hold dem fast i deres valgløfter, lader de sig vælge ind på. at de f. eks ikke er interesseret i udstillinger, men vil arbejde for lydighed, så bør de også gøre det, alt andet er "valgflæsk".

Noget der undre mig i sidste nummer var, hvordan kan et indlæg blive debatteret af folk udefra, inden det er kommet i trykken?

Indlægget om de engelsk udstillinger, hvor man ikke retter på sin hund holder ikke. Selvfølgelig retter de på deres hund, ligesom vi

andre. Jeg kan heller ikke se noget forkert deri, hvad skulle det f.eks. være? En udstilling er et sted hvor man forsøger at vise sin hund så godt som muligt. Som alle ved, er det ikke altid, at ens egen hund har den samme mening som en selv, hvad der er så godt som muligt. Hvis man mener at hunden skal kunne vise sig helt naturligt, så skal man vise hunden uden brug af snor. Godbidder osv. er ens "hjælper" til at koordinere hunden hen og stå som vi ønsker den skal. At det kan blive for overdrevet er jeg enig i, men jeg har ikke ligefrem her hjemme set Rhodesian Ridgeback blive "overhandlet". Jeg finder det positivt at se et godt samarbejde mellem hund og ejer såvel i udstillingsringen som alle andre steder.

At de engelske hunde ikke er så vinklede som de danske (mange r.r. i Danmark kommer ud af engelsk linier) ved jeg ikke helt. Hvis der med det menes, at de danske r.r. er for overvinklede, så er det ikke korrekt. Jeg har kun en enkelt gang, for en del år siden, set en r.r. der var vinklet ala en schæfer. Som Johannes Knigge skriver omkring, at tendensen med manglede vinkler, nu ser nu til at være ved at vende, det er jeg helt enig i og jeg håber så sandelig at dommerne værdsætter dette.

R.R.-dagen 2001

Samlingsstedet for alle r.r.folk, klubbens faste holdningspunkt, en god gamle tilbagevendende begivenhed, som bliver slået stort op forinden, men som i år, for første gang i klubbens historie, ikke fik nogen som helst omtale efter!! Hvad skal det betyde, er R.R.-dagen blevet noget ligegyldig noget, eller er det "bare en smutter". Hvis man vil holde fast i at R.R.-dagen er "alles fest", så er det vigtigt at vise at der sker noget på en sådan dag.

Vil ønske alle en god jul

Anne-Grethe Matthiesen
„Copper Queen“

Venligst indsendt af Lena Carlson

Udstillingen i St. Merløse den 14. oktober 2001

DOMMERKOMMENTAR

Først vil jeg gerne takke udstillingsarrangørerne for en dejlig dag i Store Merløse. Vejret var herligt. Og dejligt var det at hundene kunne bedømmes udendørs, idet Ridgebacken jo er en race, der godt kan lide at bevæge sig.

Babyhvalpen, Embo of Canello, der fik SL, og blev bedste baby var en herlig kraftfuld hvalp, meget sund i sin bygning. Og med et flot vel-skåret hoved. Hans temperament var vidunderligt. Og jeg spår ham en fin fremtid.

Bedste hvalp, Hazina's 1st Mhiko, var for mig også særdeles lovende. Dog må ejeren her arbejde meget med socialisering af hvalpen, idet den på dagen optrådte noget tilbageholdende.

På den fremmødte Championhan, DKCH SCH Kinyemi Anzi A'Bhubesi, kunne jeg ikke finde mange fejl, han var en særdeles adræt ridgeback, og viste sig stolt og med stor værdighed. Af fejl kan jeg nævne, at han mangler forbryst ligesom han kunne være bedre vinklet bag.

Mangelfuld brystkasse optræder på de fleste af Jeres hunde, ligesom jeg også observerede en del med for høj haleføring, når de var ude at bevæge sig.

Bedste han og BIR, SCH Higinasbyhem, var for mig på dagen den af hundene der var mest racetypisk. Dejlige farver, korrekt masse på kroppen. Dog var hans bevægelsesmønster til tider noget ukontrolleret, hvilket skyldes at ejeren skal have mere styr på sin hund, for at den hele tiden kan vise det flotte afspark han har bag, når han bevæger sig i det rigtige tempo. Han havde endvidere de bedste vinkler. At jeg senere har fået oplyst at hunden har tandmangel, ville ikke have ændret min bedømmelse, idet

en tandmangel for mig ikke er af altafgørende betydning. Det vigtigste er, at hunden er sund, racetypisk, velbygget samt har et godt temperament.

Bedste championtæve og BIM, DKCH NORV-00 Duméla Ma Chiquita, nærmer sig efter min mening idealet af, hvordan en ridgeback tæve skal se ud. Hun har en dejlig størrelse, var meget sund, med et dejligt vel-skåret hoved. Dog rullede hun noget over ryggen, når hun var ude at bevæge sig, hvilket skyldes et par kg. for meget på kroppen. 2. bedste champion tæve, SCH DKCH Kinyemi Anzi A'Fora, var en meget sund og velproportioneret tæve. Desværre er hun noget faldende i krydset. Og kunne være bedre vinklet bag.

2. Bedste tæve på dagen – fra åben klasse, Copper Queens Auxesia by Xoxa, – var en yderst elegant tæve, med særdeles racetypiske bevægelser. Hendes hovede kunne ønskes bedre udfyldt i næsepartiet. Men hun var en sund hund, og har en dejlig helhed. Hun viste sig med selvsikkerhed og elegance.

Alt i alt fandt jeg kvaliteten temmelig høj på de hunde, der blev udstillet under mig i St. Merløse. Dog vil jeg endnu en gang nævne, at der mangler brystkasse på de fleste af Jeres hunde, ligesom der må arbejdes en del på temperamentet, på nogle af de hvalpe der blev udstillet i hvalpeklassen.

Til sidst skulle jeg hilse fra mine Grand danois, som blev glade for de hundekiks jeg fik med hjem til dem.

Hilsen Brigitte Thilemann

Red: Vi er blevet bedt om at indføre navnene på de nævnte hunde af hensyn til forståeligheden for de, der ikke var tilstede på udstillingen.

UHP – hvad er det ?

Tirsdag d. 4. september deltog Issa og jeg i Schæferhundeklubben kreds 12's UHP. UHP står for "udholdenhedsprøve".

Issa er (så vidt vides) den første ridgeback der nogensinde har deltaget i en sådan prøve, og det var da også en noget forundret dommer som skulle "tjekke" hundene, og så denne "mærkelige schæferhund"

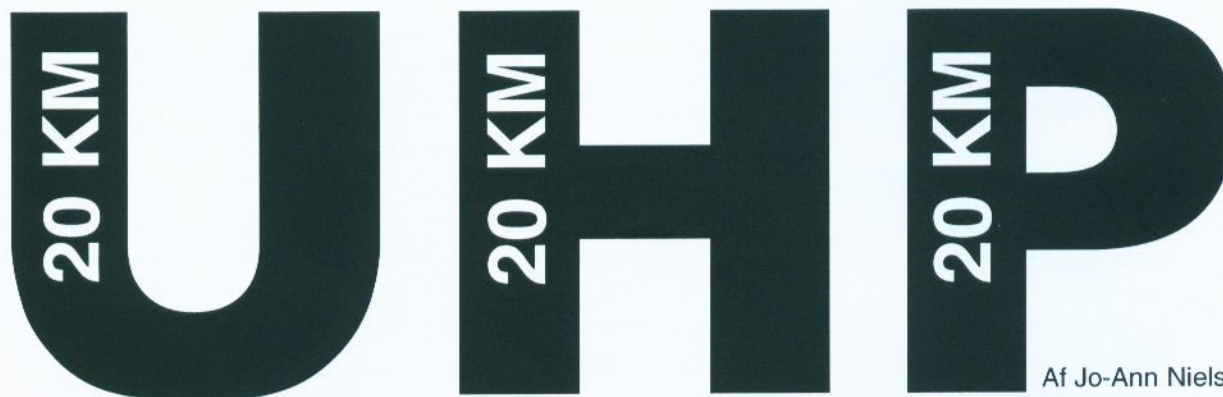
Da vi kom op til Århus, skulle der afleveres resultat hæfte, samt betales gebyr. Jeg var længe noget i tvivl om hvilket resultathæfte jeg mon kunne anvende,

som ikke ville kunne gennemføres. En anden havde en lille "våd plet" på en pote. En våd plet som var lidt væske der trak ud, da

„Han tjekkede poter, og hans efterfølgende kommentar var ”gode dæk” – grin – ja så vi fik lov at fortsætte.“

den havde slidt den ene pote lidt. Dommeren skal i pauserne tjekke hundene's poter, og "almene-

Issa vidste stadig overhovedet ingen tegn på at være træt ! Tvært imod, hun ville gerne løbe videre. Dommeren gik igen rundt og tjekkede poter. Schæferen som ved den anden pause havde haft "en våd plet" havde pænt fulgt med os, hvilket faktisk undrede dommeren da han så dens poter ! Hun havde direkte hul på 3 poter, og blev så stoppet ! Det irriterede da ejeren noget, men der var intet at gøre. Så kom turen til Issa...som igen to logrende imod dommeren. Jeg var slet ikke nervøs for pote tjekket, men pludselige sagde dommeren så at det så sørme ikke for godt ud ! GISP...hvad ? Det vidste sig at Issa

Af Jo-Ann Nielsen

men et ganske almindelig DcH-resultathæfte kunne fint bruges, så det var jo heldigt.

Prøven startede med at alle start numre, Issa og schæferne, blev kaldt hen til dommeren en efter en. Den skulle udfører en "væsensprøven". Dette foregik i praksis ved at han tjekkede hundenes øretatovering, ja og han fik også lige tjekket Issa's udmærkede tunge, som slikkede ham i hele hovedet ! Ikke alle schæferne syntes som godt om dommerne som Issa, men alle bestod dog væsensprøven.

Så skulle vi ud og cykle. Foran lå en hyggelig lille cykeltur på 20 km, rundt om Brabrand søen ! Der var en pause efter 8 kilometer, og så igen efter 15. De første 8 kilometer var i et uhyggeligt tempo. Jeg kan faktisk ikke erindre at jeg trådte i pedalerne, men kun at jeg bremsede, og forsøgte at få Issa til at sætte farten lidt ned. Man cykler på linie, og Issa og jeg cyklede næstsidsst, og Issa synes alle schæferhundene var Så spændende – ja og det var bare skide skægt at løbe sammen med dem.

Efter 8 km var der så pause. Der var en enkelt schæfer som ikke så alt for godt ud. Hun var meget træt, og lignede en

tilstand". Jeg havde jo trænet noget med Issa inden, men havde ikke cyklet så langt på asfalt, ja og der er altså asfalt på cykelstien hele vejen rundt om Brabrand sø, så jeg var da noget spændt på hvad dommeren ville sige. Da det var vores tur og dommeren kom over mod os logrede Issa som en gal, og fremkaldt da et lille smil hos dommeren. Han tjekkede poter, og hans efterfølgende kommentar var "gode dæk" – grin – ja så vi fik lov at fortsætte. Det gjorde alle hundene for øvrigt. Jeg havde brugt pausen til at forsøge at slappe lidt af i min arm, da jeg følte Issa næsten havde hevet min skulder af led.

Nå, men af sted ud på de næste 7 kilometer ! Vi cyklede og cyklede...en havde en cykelcomputer, og kunne hele tiden fortælle os hvor stærkt vi cyklede. Vi skulle holde gennemsnits hastighed på min 12 km/t men det var nu slet ikke noget problem. Ikke en eneste gang var dommeren inde og fortælle vi skulle sætte farten op (tvært imod !).

Efterhånden begyndte Issa dog at holde op med at trække hele tiden, og det var helt dejligt ! Efter 15 km var der så pause, men ikke om Issa ville stoppe ! Hun ville da videre ! Så jeg måtte trække noget i snoren for at få hende stoppe...en meget uheldig ting fandt jeg senere ud af !

havde en "våd plet" på begge forpoter ! Der var ikke hul, men bare lidt væske ! Dette fattede jeg ikke helt, men dommeren mente så det nok var fordi jeg havde måtte hive så meget i Issa ved opstandsnningen. Vi fik lov at foresætte, men fik at vide at vi efter ca. 2 km ville blive stoppet for endnu et tjek. Huha...tænk hvis vi blev stoppet der efter 17 af de 20 kilometer..ville ikke være sjovt.

Vi cyklede, og jeg håbede som en gal på at der ikke ville ske mere med Issa's poter ! Efter de 2 km blev vi stoppet...og til vores store glæde sagde dommeren "værsgo at fortsætte"...der var intet at se på poterne nu ! HERLIGT...ja og så cyklede vi i mål !

Da vi kom i mål skulle vi stille op til en "lille lydighedsprøve", som var en gang lineføring, ikke noget svært, men skulle bare vise at hunden ikke var totalt udmattet. Efter et stykke tid sagde dommeren så ja, tak...og tillykke til Jer alle ! HERLIGT, og vi havde så fået titlen UHP. Vi fik bagefter et fint lille diplom, som kan minde os om denne dag.

Jeg vil gerne opfordre andre til også at

forsøge sig med denne prøve. Det var faktisk rigtig hyggeligt. Prøven kræver en smule træning, men ikke mere end alle burde kunne overkomme, når deres ridgeback nu alligevel skal luftes.

Vores næste "projekt" bliver en FP – som står for en "færdselsprøve".

Det største problem var næsten at finde et sted at deltage i prøven. Jeg kontaktede en del special klubber, men det var først da jeg fandt frem til Schæferhundeklubben i Århus det endelig lykkedes at finde et sted som både havde en prøve i år, og som ville lade en ridgeback deltage. Ikke fordi det var en ridgeback, men fordi nogle klubber kun vil have "deres egne hund" med.

Vores næste "projekt" bliver en FP – som står for en "færdselsprøve". Denne prøve er delt i to, nemlig en lydighedsdel og en praktisk del. Lydighedsprøven er rimelig simpel, eneste lille udfordring kan for nogle måske være at der indgår 4 skud i prøven. To under fri ved fod, og to under afdækning. Den praktisk del består af en

lille bytur, hvor hunden så bliver udsat for et par situationer, som den så alle skal klarer. For at bestå prøven skal man opnå min. 70 % af pointene i lydighedsdelen, og alle "momenterne" i den praktisk øvelse skal så bestås. Vi havde også meldt til denne prøve, men den blev desværre aflyst. Så vi prøve at melde til igen næste år.

Skulle nogle have lyst til deltage i nogle af disse to prøve, så vil jeg da gerne være behjælpelig med at finde frem til hvor der afholdes nogle af prøverne – idet det faktisk har vist sig ikke at være så nemt at finde frem til !

Jo-Ann

Om arrangementer i REGIONEN...

„For mig var det en rigtig god oplevelse, at komme i forbindelse med andre "Ridgeback mennesker". Når man ikke deltager på udstillinger er der meget langt imellem at man møder nogle der har en Ridgeback, som man kan udveksle erfaringer med. På vores fælles gåture fik man talt om rigtig mange ting og fik også mange gode "fif".

*Mange hilsener
Eva Wedege*

SHOW OF WINNERS 2002

Afholdes lørdag d. 23 februar 2002 i Frederiksborghallen i Hillerød fra kl. 13.00 til 22.00

Yderligere information og billetbestilling hos
Ulf Jørgensen 48 79 79 90.

To af vores danske ridgebacks har kvalificeret sig til at deltage:
DKCH SCH Kinyemi Anzi A'Fora
(for årets tæve samt BIG2 i Vissenbjerg) samt
DKCH SCH KBHV01 Kinyemi Anzi A'Bhubesi (for årets han).
Mød op til en hyggelig dag og hep på vores repræsentanter.

VENSKAB UDEN BEKYMNINGER

Holder hjem og kæledyr fri for lopper

Virker fra første dag

Børnesikrede pipetter

advantage®

LOPPEMIDLET FRA BAYER

Advantage® vet. kutan opløsning til hund og kat (imidacloprid) Indikation: Til forebyggelse og behandling af lopper på hunde og katte. Kan bruges mod lopperallergi, som en del af behandlingen. **Dosering hund:** Under 4 kg: 1 pipette à 0,4 ml; 4 - 10 kg: 1 pipette à 1,0 ml; 10 - 25 kg: 1 pipette à 2,5 ml; 25 - 40 kg: 1 pipette à 4,0 ml. En behandling forebygger yderligere loppeangreb i 4 uger. **Dosering kat:** Under 4 kg: 1 pipette à 0,4 ml; 4 kg og derover: 1 pipette à 0,8 ml. En behandling forebygger yderligere loppeangreb i 3-4 uger. **Kontraindikationer:** Diende hvalpe og killinger under 8 uger behandles ikke. Forsigtighedsregler: Undgå at pipettens indhold kommer i kontakt med øjne eller mund på dyret. Tillad ikke nytligt behandlede dyr at slikke på hinanden. **Bivirkninger:** Præparatet smager bittert, og spytssekretion kan lejlighedsvis forekomme, hvis dyret slikker på applikationsstedet umiddelbart efter behandling. For yderligere information læs indlægssedlen. **Pakninger og priser pr. 08.01.2001.** Advantage® vet. pakninger med 4 pipetter. Til kat 0,4 ml: kr. 127,50; 0,8 ml: kr. 132. Til hund 0,4 ml: kr. 127,50; 1,0 ml: kr. 132; 2,5 ml: kr. 135; 4 ml: kr. 147,50. Vejledende udsalgspriser inkl. moms. **V-mærket.** Tlf. 4523 5000 · Fax 4523 5257 · www.vet.bayer.dk

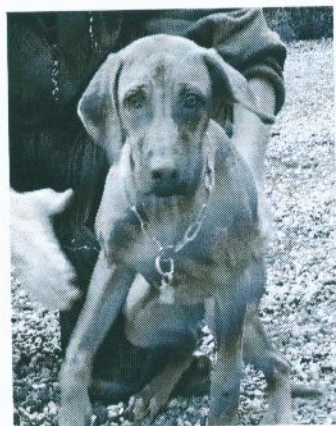
Af Lena Carlson

Hvalpetræf i Atterup

Så kom dagen endelig. Den dag, som vi havde set frem til med længsel. Alle mødte op - ingen uforudsete ting eller sygdom kom i vejen. Hele banden - 16 voksne, 7 børn og 8 hunde - var samlet til en dejlig dag med leg og hundesnak. Det var bare skønt.

At det så regnede fra først til sidst, det tog alle med stiv arm. Intet kunne ødelægge den gode stemning. Og egentlig rystede det os bare sammen, for alle de voksne stod under partyteltets

dryppende dug og kikkede ud på hvalpene og børnene som legede i regnen, mens der blev grillet kylling og pølser under halvtaget. Bepisningen skulle egentlig have foregået i partyteltet, men lige netop det arrangement blev rykket indendørs. Så mange mennesker og hunde i vores stue. Men - det gik helt fint, selv om vi sad lidt tæt. Hundesnakken gik - mest om hvem der havde den bedste hvalp!

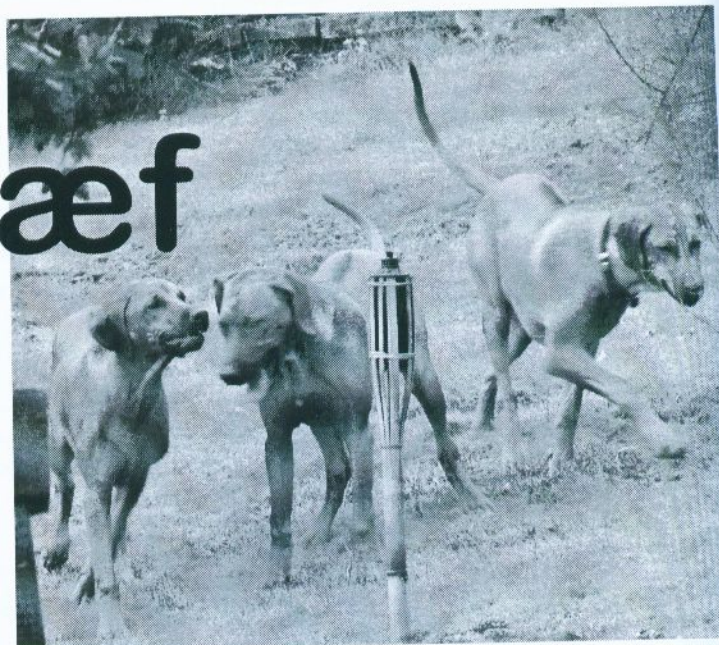
Det var skøøønt at se de små igen - som i øvrigt ikke var så små længere. De var faktisk blevet til nogle store flotte vuffer. Det er egentlig forbavsende hvor meget hvalpe kan vokse på kort tid. Men en ting fik vi konstateret - de er stadig lige dejlige alle 6.

Tiwa, den stolte mor, havde en super dag. Hun virkede som om hun kunne kende sine små, og skulle lige opdrage dem lidt ind imellem, som den fornuftige mor hun nu er. Men ellers var der mest leg - i haven - selv om det styrtede ned. Alle blev våde - men pyt. Det var en dejlig dag.

To af hvalpene fik sig en dukkert i fiskedammen - og én af børnene røg også i. Godt at han kunne passe et par shorts og en t-shirt lånt af min mand!

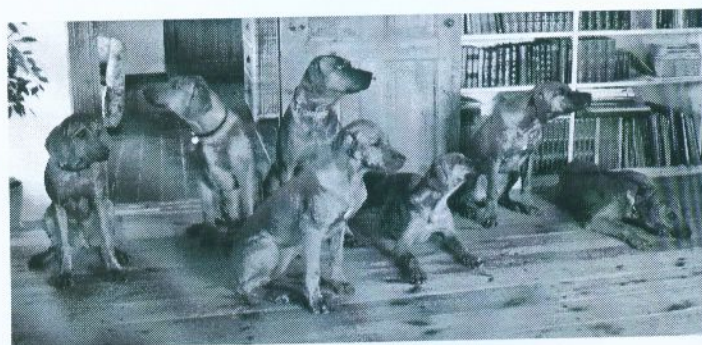
Og så skulle der tages familiebillede. Det var svært at få alle til at stå stille men det lykkedes nogenlunde.

Fra venstre: Simba, Mhiko, Tiwa (bagest), Boogie (foran), Zima, Ulli og

Hadari.

Vi grillede under det overdækkede, kylling og pølser, og så var der salat og kartoffelfad.

Tiwa opdrættere var også blevet inviteret med, og de nød at se alle de små - ja børnebørn kan man vel kalde dem.

Tiden gik alt for stærkt og pludselig begyndte Tiwas hvalpe og deres familier at

pakke sammen og vende næsen hjemad. Men vi blev enige om, at vi måtte gennemføre et nyt træf snart igen.

ÅRET DER GIK

Mange nye Ridgebacks lagde vejen forbi lydighedsprøverne i det snart forgangne år. - Og endda flere med rigtig flotte resultater!

Kinyemi Anzi A Zingela og ejer kan med udgangen af dette år bryste sig af at være indehaver af både LP1 og LP2, titlen som begge blev erhvervet i første forsøg! Simba, Adingo's Inker, kan gå det nye år i møde med LP1 -titlen i hus- og Issa, Hunting Choirs Issa, har nu også fået LP2 titlen.

Derudover har flere besøgt LP-prøverne og været ganske tæt på at bestå.

En rigtig dejlig udvikling for Ridgebacken!!

Alle disse flotte resultater gør det muligt at kæmpe om titlen som årets LP1, LP2 ... - og årets brugshund.

Du skal blot huske at indsende dine resultater til Jo-Ann Nielsen, som står for LP-området i klubben. Du deltager kun i konkurrencen hvis du indsender kritikker, og så selvom Jo-Ann godt kender til resultatet alligevel- så lad os få gang i konkurrencen....indsend allerede idag!
red.

Årets Brugshund 2001.

Point kan kun opnås på alle officielle DKK, DcH og PH konkurrencer eller prøver. (ikke på uofficielle konkurrencer, f.eks. DcH vennskabs- og klubkonkurrencer, samt PH's klubkonkurrencer). Resultater fra DKK's og DcH's nordiske og/eller internationale samarbejde er ligeledes pointgivende.

For at være med skal du indsende de to bedste officielle resultater, som er opnået mellem d. 1. januar 2001 og 31. december 2001.

Point tælles som procent af det maksimale opnåelige, dvs. har du fået 135 ud af 150 mulige tæller det 90 point. Dette for at såvel en LP1 hund, som en DcH elitehund kan opnå titlen "Årets Brugshund".

Kun resultater opnået mens hundefører(e) er medlem af RRK er tællende.

Hunde som rykker en klasse op i løbet af året kan deltage med resultater fra begge klasser - der kan også deltages med f.eks. både resultater fra DKK, DcH og PH's prøver/konkurrencer samtidig. Det er hundens resultat der tæller, så den kan deltage

med flere førere.

Hvis "Årets Brugshund" har alle sine resultater fra en klasse og disse er oprykning berettigende, kan den året efter kun deltage om næste års titel med resultater opnået i højere klasse. Dette gælder for DKK's klasser. Hos DcH og PH er der "tvangsoprykning".

Ved pointlighed vinder den hund som har det opnået det højeste enkeltstående resultat.

Skulle der være nogle som har opnået resultater som ikke er ved DKK, DcH eller PH er de meget velkommen til at indsende resultaterne, som så vil blive nævnt i bladet og, hvis mulig, vil reglerne bliver rettet (året efter) så også disse resultater kan gælde i konkurrencen.

Kopi af kritikker vedr. "Årets Brugshund

2001" sendes senest 1. februar 2002 til: Jo-Ann Nielsen, Mindegade 5, 6580 Vamdrup. Eventuelle spørgsmål på tlf. 75582910.

Årets LP1, LP2 og LP3 hund 2001

Der skal som noget nyt kun indsendes et resultat for at være med i konkurrencen. Årets lp-hunde er den hund som i den enkelt klasse har opnået det højeste resultat på en officiel DKK lp-prøve. Resultat skal være opnået mens føreren er medlem af RRK. Hvis resultatet er oprykning givende, kan der kun deltages i højere klasser året efter.

Kopi af kritikker vedr. "Årets LP1, LP2 og LP3 hund 2001" sendes senest 1. februar 2002 til: Jo-Ann Nielsen, Mindegade 5, 6580 Vamdrup. Eventuelle spørgsmål på tlf. 75582910.

TIPS fra træningspladsen

Klikkertræning

Sådan kommer du i gang!

Her følger de første tips til en god start med Klik og Beløn træning.

Stil dig et sted hvor du og hunden kan arbejde uforstyrret. Hav godbidderne klar og let tilgængelige.

Associationen mellem klik og beløn skabes. Anvend tommelfingeren til hurtigt at presse blikpladen ned og giv slip, herved høres ét dobbelt klik. Beløn hunden samtidig med eller straks efter klikket lyder. Gå lidt rundt i rummet og gentag 15-20 gange. Tal ikke til hunden, lad den koncentrere sig om at forstå meningen med klikket.

Prøv at klikke og vent med at give den godbitten. Hvis hunden reagerer og ser søgende efter godbitten ved du, at du har betinget signalet: Klikket betyder: Dygtig! Belønning på vej! Legen kan begynde.

Timing, timing, timing! Klik og Beløn når du ser noget du kan li'.

Husk, at du skal klikke, mens hunden udviser den ønskede adfærd. Godbitten kan komme umiddelbart efter. OBS! klik aldrig for at få hundens opmærksomhed eller som et start signal! Når hunden høre klikket vil den afbryde adfærden, det er helt i orden, fordi klikket betyder roser og afslutter adfærden.

Klikkeren kan købes i de fleste dyrehandlere samt gennem klubbens butik.

Du kan læse mere om klik-og-beløn på www.netdyredoktor.dk under emnet 'hund'.

Mest for børn:

Ridgebacken Zuri

Af Lena Carlson

Julen nærmer sig

Zuri havde set sin første sne - det var vådt og væmmeligt først. Men da mor kastede den første snebold, så glemte Zuri alt om det våde. "YESSSS" - det var bare så skægt med de der hvide bolde. Senere havde far kastet dem op i luften, og så gjaldt det om at gribe dem med munden - forsigtigt, for ellers eksploderede de, og så blev man våd i hele hovedet. Far byggede en snemand i haven. Det allerbedste ved snemanden var dens næse - en stor lang gulerod!

Mor var begyndt at tilbringe meget tid i køkkenet. Hun bagte julekager, og Zuri kunne godt li' at holde mor med selskab. Hun lå på kludetæppet bag ved mor og hyggede sig. Mor var lige ved at snuble over Zuri flere gange, når hun lige skulle træde et skridt tilbage, for at beundre sit bagværk. „Ihh altså, du er da også over det hele“ sagde mor. Men Zuri vidste godt, at mor syntes det var rigtig dejligt med selskab i køkkenet. Ind imellem delte de en småkage, og det var ENORMT hyggeligt.

På skovtur

En dag tog de alle 4 af sted i bilen og kørte ud til en skov. Far fik en sav af en flink mand, som havde hundekiks i lommen, og så gik de langt ud i en juletræsskov og udvalgte sig et flot træ. Det vil sige de andre udvalgte, for Zuri vidste ikke rigtig hvad det hele gik ud på i starten. Men da far havde savet træet over, vidste Zuri, at det skulle med hjem. Men at det skulle ind og stå i stuen, det kom som en stor overraskelse. Zuri syntes, at det var ret mærkeligt, men det var også spændende, for træet lugtede af kanin, fasan og råbuk.

Om aftenen, da Pelle var blevet lagt i seng og puttet, gik far op på loftet og kom ned

igen med en stor papkasse der lugtede af mug. „Så, nu skal vi julehygge“, sagde han. Og så satte mor julemusik på og de begyndte at pynte juletræet med sjove ting. Zuri fik et stort bideben og lagde sig på sin elskede sækkeseng og gumlede løs, mens mor og far pyntede juletræet og sang med på nogle af julesangene. Og så faldt Zuri til sidst i dyb søvn. Hun drømte, at hun løb rundt i skoven med en stor, rød nissehue på og efter hende kom et stort juletræ, som bjæffede vredt og prøvede at fange hende.

Da hun vågnede var hun helt tummelumsk og blev ret forskrækket over at se, at mor og far havde taget nissehuer på. Hun skyndte sig at kikke over på træet, men det stod heldigvis helt stille - det bjæffede ikke spor. „Pyha! Det var vist en dum drøm“, tænkte Zuri.

Dumme juletræ

Næste dag, den 24, tog mor, far og Pelle af sted for at besøge faster Inga. Zuri måtte ikke komme med, for der hvor faster Inga boede, måtte man ikke have husdyr. Så hun måtte pænt blive hjemme alene. Hun gik ind til juletræet efter de var kørt, og kikkede op på det. Pludselig var der en julekugle der drejede sig meget, meget, meget lidt, men nok til at Zuri's skarpe øje opdagede det. „Sådan en fræk julekugle“, tænkte hun og langede ud efter den med sin ene pote. Den svingede rundt og rundt og ramte en strånisse, der hang ved siden af. Strånissen fik også én på bærret, og inden Zuri vidste af det - ja så var juletræet altså væltet og Zuri lå bag ved sofaen og kikkede forskrækket ud. „Neeeeeejjjj hvor ærgerligt“, tænkte Zuri. „Det var jo slet ikke meningen det skulle blive så vildt.“

Da mor, far og Pelle kom hjem, fik hun skæld ud. Men far råbte pludselig, nej her nu her. Man må jo ikke skælde en hund ud for noget den har gjort tidligere - kun når man griber den på fersk gerning. De kan ikke huske hvad de har gjort. Ha! Han skulle bare vide, Zuri kunne sagtens huske hvad der var sket. Men hun slap heldigvis

for videre tiltale. Mor og far løftede træet op på plads igen, og hang det pynt tilbage som var faldet af. Man kunne til sidst slet ikke se, at der var sket noget.

Pyha. Det var en værre omgang. Zuri sov flere timer efter, af al den anstrengelse. Da hun vågnede var far og mor ved at lægge gaver under juletræet, mens Pelle han sov til middag.

Om aftenen var der rigtig hyggeligt i deres lille hjem. Der duftede af and og juleknas. Far og Zuri havde været ude og gå en rigtig lang tur. Og Zuri havde leget med nogle hunde i hundeskoven. Så hun var rigtig godt udkørt, da de kom hjem igen. Pelle sad og agede hende foran pejsen og de kikkede begge to hele tiden på træet - dvs. indtil Disney's jul startede i fjernsynet. Så var det kun Zuri der kikkede på juletræet.

Leverpostej under juletræet

Senere på aftenen, mens mor, far og Pelle spiste julemiddag, undersøgte Zuri de der gaver, der lå under træet. Jubiii - én af dem lugtede af leverpostej. De andre sad og spiste inde i spisestuen, så Zuri tænkte, mon ikke jeg kan tillade mig at undersøge denne hersens leverpostejslugtende julegavepakke. Og som tænkt - som gjort. Zuri fik gnasket hul i papiret og der lå der en kæmpestor hjemmelavet julepaté som var fra faster Inga. Men det vidste Zuri ikke - hun vidste bare at det lugtede som leverpostej og skulle spises. Og det gjorde hun så, - bag ved sofaen.

Hun blev så træt af al den leverpostej, at hun ikke orkede at gå med rundt om juletræet, selv om det var hendes første jul. Hun plejer altid at være med, når de laver sjove ting derhjemme. Men altså ikke denne gang. Mor og far syntes det var lidt underligt. Det er nok den dejlige lange gåtur, sagde far.

Da hendes familie sad og pakkede julegaver ud, faldt hun i en dyb søvn. Men hun

vågnede brat, da mor råbte. Hvad er det for noget, der ligger her bag sofaen. Og så opdagede mor og far, at Zuri havde åbnet gaven fra faster Inga, og spist hele indholdet.

Tja - selv om der ikke er noget tilbage, så ved vi jo godt at det var faster Ingas julepaté. Den som hun sender os hvert år, sagde mor til far. Ja, svarede far. Så slap vi da heldigvis for at spise den fedtbombe i år. Tænk en gang, Zuri fik slet ikke skæld ud. Mor og far stod bare og kikkede på hende og grinte. Det forstod Zuri slet, slet ikke.

Zuri's julegaver

Zuri fik også julegaver. Et dejligt stort bideben af mor, som hun besluttede sig for at gemme til næste dag, for leverpostejnen fyldte stadig i maven. Og et nyt halsbånd af far - en der var lidt større end hendes første. Og af Pelle fik hun et pivedyr. Det var en orange Pluto-hund der sagde PIV-IV PIV-IV, når Zuri bed i den. Det var nogle rigtig gode gaver, syntes Zuri.

Men det bedste var, at Zuri vidste mor og far skulle have en ny lille baby, en pige. Pelle ville blive storebror. Der var ingen der havde fortalt hende det, hun vidste det bare. „Hvor er jeg altså en klog, lille hund“, tænkte Zuri, og slikkede sine forpoter inden hun faldt i søvn. Den nat sov hun godt og drømte kun gode drømme.

Næste morgen faldt der ny sne. Der var hvidt over det hele. Familien tog varmt tøj på og så gik de alle 4 en rigtig dejlig lang tur i skoven. Pelle gik noget af turen og blev kørt i klapvogn resten, for han var jo kun 3½ år gammel.

Se - det var Zuri's første jul. Den var rigtig, rigtig god. Tror du også, at du får en god jul i år? Det tror jeg du gør. Og Zuri sender sine varmeste julehilsener til dig og din familie. „Glædelig jul alle sammen“, siger hun.

BØRNEBESKRIVELSE

Tegningen i dette nummer af RR-Ridgebacken er lavet af: **Clotilde Winther.**

Foto: Leoa Carlson. En lun plads i kassen!